

بیانیه مقدماتی
ماموریت انتخاباتی انستیتوت دموکراتیک ملی برای
انتخابات ریاست جمهوری و شوراهای ولایتی سال 2014 افغانستان

کابل و واشنگتن دی سی
7 اپریل، 2014

این بیانیه توسط ماموریت انتخاباتی انستیتوت دموکراتیک ملی برای انتخابات 2014 افغانستان ارائه می گردد. در روز انتخابات، 101 تن از مشاهدین افغان کارمند انستیتوت دموکراتیک ملی (NDI) از 327 محل رایدهی در 26 ولایت بازدید بعمل آوردند. بسیاری از این مشاهدین در یکی از برنامه های انستیتوت دموکراتیک ملی به عنوان آموزگار خدمت کرده و این برنامه در آماده ساختن 46000 تن ناظران انتخاباتی نامزدان و احزاب سیاسی در راستای انتخابات کمک نمود. بسیاری از این کارمندان بخشی جدایی ناپذیر از ماموریت مشاهده انستیتوت در انتخابات های سال های 2009 و 2010 افغانستان بودند و با شوراهای ولایتی، رهبران جوان و گروه های زنان از سرتاسر کشور در طول دهه گذشته کار کرده اند. همانند انتخابات های گذشته، محدودیت های امنیتی مانع آن گردید که مشاهدین بین المللی و مشاهدین افغان کارمند انستیتوت دموکراتیک ملی در افغانستان عازم تمام نقاط کشور گردند و یا از برخی مناطق ولایتی که به آن اعزام شده بودند مشاهده بعمل آورند. این بیانیه مقدماتی می باشد و توسط محدودیت های امنیتی¹ محدود گردیده است.

برنامه بررسی انتخاباتی انستیتوت دموکراتیک ملی همچنین شامل یک هیات اعزامی پیش از انتخابات بود که در اوایل دسمبر 2013 از افغانستان بازدید بعمل آوردند. این هیات در 9 دسمبر بیانیه ای را صادر کرد که شامل 16 سفارش به منظور اصلاحات بود. ([NDI Afghanistan Pre-Election Assessment Mission Statement, December 2013](#) را ببینید). این برنامه همچنین شامل 15 مشاهد بین المللی طولانی مدت بود که با همتایان داخلی باهم کار می کردند، پیشرفت ها در روند انتخابات را تحلیل می کردند و گزارشات دوره ای منتشر می کردند. این مشاهدان در 22 فبروری وارد کشور شدند و پس از حمله 20 مارچ بر هوتل کابل سرینا که در آن مشاهد انستیتوت دموکراتیک ملی، لوئیس ماریا دوارته از کشور پاراگوئه، همراه هشت فرد دیگر کشته شد از کشور خارج گردیدند. این ماموریت به لوئیس و تمام آنانی که زندگی شان را در راه دفاع از امیدها و آرمان های دموکراتیک مردم افغانستان از دست دادند وقف گردیده است.

برنامه های دیگر انستیتوت دموکراتیک ملی در دوره پیش از انتخابات عبارت بودند از یک برنامه شناسایی نامزدان برای 1715 (پنا بیش از 60 درصد کل) نامزدان شورای ولایتی و دوره های آموزشی/مکتب مبارزات انتخاباتی برای 281 تن از 299 نامزدان زن شوراهای ولایتی. انستیتوت دموکراتیک ملی همچنین به پنج نهاد افغان نظارت کننده از انتخابات که هزاران شهروند

¹ به دلیل محدودیت های امنیتی روبرو شده در این انتخابات، ممکن نبود که ماموریت های مشاهده انتخاباتی در تطابق کامل با اعلامیه اصول مشاهده بین المللی از انتخابات (Declaration of Principles for International Election Observation) انجام پذیرد. با این وجود، بررسی انتخاباتی انستیتوت دموکراتیک ملی مطابق روحیه اعلامیه فوق انجام گرفته است و اکیداً مبتنی بر دانش حرفه ای در جمع آوری داده ها، دقت تحلیل و بی طرفی یافته ها می باشد.

نظارت کننده از انتخابات را در 5 اپریل (16 حمل) از سرتاسر افغانستان بسیج کردند مساعدت ارائه کرد.

مرور کلی

در 5 اپریل (16 حمل)، تقریباً هفت ملیون رایدهنده افغان در مخالفت آشکار با تهدید به خشونت گروه های تروریستی آراء خود را به صندوق های رای انداختند. رای دهندگان در سرتاسر کشور عزم خویش مبنی بر حرکت دادن روند شکننده دموکراتیک کشور به جلو و حمایت از انتقال صلح آمیز قدرت سیاسی را نشان دادند. اگرچه حملات خشونت آمیز طرح شده به منظور اخلاص در روند رایدهی دوره پیش از انتخابات را مخدوش کرد، اما رای دهندگان افغان، مرد و زن، صف های طولی را در بسیاری از محلات رایدهی شکل دادند. میزان اشتراک بالا و غیرمترقبه منجر گردید که برخی از محلات رایدهی به کمبود اوراق رایدهی مواجه گردند و ساعات رایدهی در سطح کشور تمدید گردد تا زمینه رایدهی برای آنانی که در صف منتظر بودند میسر گردد. در حالی که روز انتخابات شاهد واقعات خشونت آمیز کمتری نسبت به سال 2009 بود، چندین حمله در نقاط مختلف کشور رویداد، و 205 مرکز رایدهی، علاوه بر آن مراکزی که قبلاً به دلایل امنیتی بسته شدند، به دلیل نگرانی های امنیتی گشایش نیافتند. در مناطق و موقعیت هایی که میزان اشتراک مردم در آنها محدود بود، اقدامات تروریستی سبب محرومیت مردم از حق رای و انتخاب گردید - اگرچه مشارکت عمدتاً رو به افزایش مردم در خلال انتخابات های گذشته اقدامات افراط گرایانه به منظور بهم زدن این انتخابات ها را با شکست مواجه کرده است.

رای دهندگان در ورق رایدهی گزینه های زیادی را در پیش رو داشتند. در حالیکه در ابتدا 11 نامزد در ورق رایدهی ریاست جمهوری وجود داشت، سه نامزد قبل از انتخابات انصراف دادند. تیکت های ریاست جمهوری دیگر شامل طیف وسیعی از دیدگاه ها و نمایندگی قومی بودند، و دو تیکت دارای نامزدان زن برای سمت معاونت ریاست جمهوری بودند. در سطح ولایتی، 2595 نامزد برای 458 کرسی در 34 ولایت رقابت کردند. علی رغم افزایش خشونت ها با نزدیک شدن به انتخابات، نامزدان عمده مبارزات انتخاباتی پر شور و حرارتی را انجام دادند، برخی اوقات جمعیت کثیری را به همایش هایشان جلب کردند. مناظره های تلویزیونی نامزدان ریاست جمهوری، که علاقه وسیعی را نسبت به نامزدان و خط مشی هایشان ایجاد می کردند، در سرتاسر کشور مورد تماشا قرار گرفتند.

با وجود اینکه بهبودهایی طی انتخابات های گذشته به میان آمده اند - همانند ارتقای کیفیت رنگ پاک نشدن، استفاده از شماره سریال های منحصر برای اوراق رایدهی و بسته اوراق رایدهی، و استفاده از اسکاش تیپ آشکار کننده دستکاری بالای برگه های نتایج - بسیار زود هنگام است که اثرات این تدابیر ضد تقلب ارزیابی گردند و یک بررسی نهایی از روند انتخاباتی انجام گردد. شمارش آراء هنوز در جریان است. ادعاهای مبنی بر تقلب توسط برخی از نامزدان مطرح گردیده است، و 1268 شکایت مربوط به روز انتخابات نزد مراجع انتخاباتی ثبت گردیده اند.

از آنجایی که تفاوت رای رقابت کنندگان ممکن است کم باشد و تعداد کمی رای می تواند بر نتیجه رقابت های ریاست جمهوری و شوراهای ولایتی اثرگذار باشد، مشاهدین باید بدقت شمارش آراء و روند رسیدگی به شکایات را تعقیب کنند تا به اطمینان از درستی روند مداوم انتخابات کمک نمایند. یک بررسی نهایی صرفاً پس از آن که نهادهای انتخاباتی فعالیت هایشان را تکمیل کردند صورت گرفته می تواند. در نهایت امر این مردم افغانستان خواهند بود که اعتبار این انتخابات ها را تثبیت خواهند کرد.

در اکثر نقاط جهان که در آنها خشونت درستی انتخابات را زیر سوال برده است، منابع چنین خشونت هایی اغلب خود طرف های رقابت کننده بوده اند. اگرچه در مورد افغانستان، رقابت کنندگان موازی با رای دهندگان قربانیان خشونت بودند. مرتکبین بازیگران غیردولتی متعهد به جلوگیری از برگزاری انتخابات و روندهای دموکراتیک در کشور بودند. این موردی منحصر به

افغانستان نیست. در انتخابات های 2013 در پاکستان، انتخابات های 2012 در لیبی و یمن، و در انتخابات های 2011 در جمهوری دموکراتیک کانگو، از رایدهی در مناطق خاصی ممانعت بعمل آمد و هم نامزدان و هم شهروندان مورد خشونت های مشابهی توسط بازیگران افراطی قرار گرفتند. در افغانستان، همانند تمام این کشورها، مردم شجاعانه در برابر این تهدیدها ایستادگی کردند و در روند انتخاباتی سهم گرفتند.

مشاهدات و یافته ها

امنیت و خشونت انتخاباتی

در روز انتخابات، مشاهدین انستیتیوت دموکراتیک ملی (NDI) و گروه های داخلی ناظر بر انتخابات متوجه این شدند که واقعات امنیتی مختلفی بر رایدهی در نقاط مختلف کشور اثر گذاشتند. به هر حال، واقعات در مقایسه با سال های 2009 و 2010 کمتر بودند، و اکثر این واقعات، عوض اینکه در جنوب، بخشی از کشور که در انتخابات های قبل به دلیل خشونت دچار ناآرامی بوده است روی دهند در مناطق شمال، شرق و غرب روی دادند. بر علاوه، علی رغم تلاش های مصمم گروه های افراطی جهت اخلاص در روند انتخابات و سرکوب مشارکت مردم، همه میزان اشتراک قابل ملاحظه مردم را در سرتاسر کشور مشاهده کردند.

امنیت بر هر جنبه از روند انتخابات افغانستان اثر می گذارد. همانند انتخابات های قبلی، خشونت بر دوره مبارزات انتخاباتی اثر گذاشت چنانچه حملات متعددی توسط گروه های تروریستی بر نامزدان، مقامات انتخاباتی، نهادهای امنیتی، ژورنالیست ها و مشاهدین انجام گرفت. بسیاری از نامزدان از این امر شاکی بودند که توانایی شان در انجام مبارزات انتخاباتی در نقاط مختلف کشور به دلیل عدم امنیت محدود گردیده بود. نامزدان و کارمندان مبارزات انتخاباتی شان مورد تهدید، اختطاف قرار گرفته و کشته شدند، و بر دفاتر مبارزات انتخاباتی حمله صورت گرفت. مبارزات انتخاباتی تعدادی از نامزدان ریاست جمهوری بشمول عبدالله عبدالله، اشرف غنی احمدزی، عبدالرب الرسول سیاف و گل آغا شیرزی مورد خشونت واقع شد.

مقامات انتخاباتی گزارش دادند که از 1 جون 2013 الی 3 اپریل 2014 تعداد 160 واقعه علیه نهادهای انتخاباتی، بشمول حملات مستقیم بر کارمندان و دفاتر، اختطاف ها، تهدید مستقیم و ارباب را ثبت کرده اند. در سرتاسر کشور، بیشترین تعداد واقعات مرتبط به امنیت از ولایت هرات گزارش داده شده بود. در هفته پیش از انتخابات، 116 تهدید از منابع مختلف علیه مراکز رایدهی و فعالیت های انتخاباتی در 25 ولایت ثبت شد. وقایع عبارتند از حمله بر یک شعبه کمیسیون انتخابات در کابل در 25 مارچ که منجر به کشته شدن یک نامزد شورای ولایتی، دو تن از مقامات انتخاباتی و دو افسر پولیس گردید؛ و اختطاف و قتل یک نامزد شورای ولایتی و نه تن از حامیان وی در 2 اپریل. یک حمله مغلوق در 29 مارچ بر دفتر مرکزی کمیسیون مستقل انتخابات (IEC) صورت گرفت. در حالی که هیچ یک از کارمندان انتخاباتی در این حمله کشته نشد، پنج ساعت مبارزه مسلحانه ارزش سمبولیک یک حمله موفقیت آمیز بر مرکز اصلی سیستم اداری انتخاباتی کشور را داشت.

چندین مقام ولسوالی پس از دریافت تهدیدات استعفا دادند و کمیسیون مستقل انتخابات بیان کرد که استخدام کارمندان رایدهی، بخصوص کارمندان زن، در مناطق نا امن پرچالش تر بود. مقامات کمیسیون مستقل انتخابات از دشواری ها در زمینه دسترسی به مناطق خاصی گزارش دادند و 10 درصد مراکز رایدهی به دلیل خطر امنیتی شدید از لست ابتدایی مراکز پلان شده حذف گردیدند. کمیسیون مستقل انتخابات همچنین گزارش داد که گروه های افراطی در ولایات مختلف به منظور تهدید از "شب نامه ها" استفاده کردند و به آنها هشدار داده اند که در انتخابات ها شرکت نکنند.

ژورنالیستان افغان که با رسانه های داخلی کار می کنند مورد آزار قرار گرفتن و حداقل در دو

مورد، از مورد حمله قرار گرفتن گزارش دادند. سه ژورنالیست که با رسانه های بین المللی کار می کردند در خلال دوره پیش از انتخابات کشته شدند. یک خبرنگار خارجی از سوئدیش رادیو (Swedish Radio) توسط اشخاص مسلح ناشناس در 11 مارچ در روشن در یکی از خیابان های کابل به ضرب گلوله کشته شد. یک ژورنالیست افغان کارمند اجنسی فرانس پرس (Agence France Presse) همراه زن و دو فرزندش در خلال حمله 20 مارچ بر هتل کابل سرینا به ضرب گلوله کشته شد، در حالی که پسر وی در وضعیت وخیم رها گردید. یک عکاس از اسوشیتد پرس در 4 اپریل در هنگام سفر با یک کاروان دولتی که مواد انتخاباتی را به یک ولسوالی در خوست می رساند کشته شد. یک ژورنالیست سرشناس نیز شدیداً در این حمله جراحت برداشت.

نامزدان و مبارزات انتخاباتی

در خلال دوره ثبت نام نامزدان، از 16 سپتمبر الی 16 اکتوبر 2013، تعداد مجموعی 27 تیکت ریاست جمهوری و 3056 نامزد شورای ولایتی نامزدی شان را ارسال کردند. پس از بازنگری درخواست نامه ها، کمیسیون مستقل انتخابات اعلان کرد که 10 نامزد ریاست جمهوری و 2677 نامزد شورای ولایتی در لست ابتدایی شامل بودند. پس از دوره اعتراض ها و رسیدگی به اعتراض ها، کمیسیون 11 نامزد ریاست جمهوری و 2713 نامزد شورای ولایتی را برای رقابت در انتخابات تایید کرد. این پروسه بخاطر عدم شفافیت مورد انتقاد قرار گرفت، چون به تک تک نامزدان در مورد دلایل سلب صلاحیت شان آگاهی داده نشد.

حتی پس از آن که لست نهایی نامزدان نشر شد، کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی (IECC) به بازنگری واجد شرایط بودن نامزدان ادامه داد، در حالی که سه نامزد ریاست جمهوری انصراف دادند. از آنجائیکه اوراق رایدهی قبلاً چاپ شده بود، نگرانی هایی وجود داشت که رای دهندگان آگاه نباشند که کدام نامزدان برحال و کدام انصراف داده اند یا سلب صلاحیت شده اند. برای رسیدگی به این مساله، کمیسیون مستقل انتخابات اعلان کرد که لست نامزدان منصرف یا سلب صلاحیت شده را، در کنار "لست نهایی" قبلاً چاپ شده، در هر محل رای دهی نصب خواهد کرد. دو روز قبل از روز انتخابات، کمیسیون مستقل انتخابات اشاره کرد که هنوز هشت نامزد ریاست جمهوری (همه مرد) و 2595 نامزد شوراها و ولایتی (بشمول 299 زن) در رقابت انتخاباتی حضور دارند.

مبارزات انتخاباتی رسمی برای ریاست جمهوری در 2 فبروری شروع شد، در حالی که مبارزات انتخاباتی برای شوراها و ولایتی در 5 مارچ شروع شد. تمام فعالیت های مبارزات انتخاباتی می بایست مطابق قانون 48 ساعت قبل از شروع رایدهی از ادامه باز ایستند.

در حالی که بطور وسیعی چنین پنداشته می شد که نامزدان و احزاب سیاسی از دسته های قومی و اجتماعات کسب حمایت کنند، نامزدان عمدتاً بر پیام هایی تاکید کردند که نگرانی های عمومی افغان ها را بدون در نظر داشت قومیت انعکاس می دادند. این خط مشی ها از طریق ابزارهای مختلف، بشمول مناظرات تلویزیونی نامزدان به اطلاع مردم رسانیده شدند.

بسیاری از نامزدان ریاست جمهوری علی رغم نگرانی های امنیتی و حملات مستقیم بر کارمندان و دفاتر مبارزات انتخاباتی شان، همایش های بزرگی را برای مبارزات انتخاباتی شان در سرتاسر کشور برگزار کردند. این فعالیت ها، اگرچه، به مراکز ولایت محدود ساخته شدند چون ولسوالی ها نا امن دانسته می شدند. روش های دیگر انجام مبارزات انتخاباتی مشتمل بودند بر استفاده از رسانه های مرسوم و اجتماعی برای رساندن پیام ها به رای دهندگان، پوسترها و بیلبوردها، و مذاکرات با رهبران قومی و مذهبی و قدرتمندان محلی برای کسب حمایت شان.

هم نامزدان ریاست جمهوری و هم نامزدان شوراها و ولایتی مورد محدودیت هایی در زمینه مصارف مبارزاتی انتخابات بودند، و بسیاری از آنان شکایت داشتند که محدودیت ها برای تقبل مصارف لازم همچون تبلیغات بسیار پایین بودند. نامزدان ریاست جمهوری محدود به 10000000 افغانی (تقریباً 175000 دالر امریکایی) بودند در حالی که نامزدان شوراها و ولایتی مجاز به

مصرف 500000 افغانی (تقریباً 8700 دالر امریکایی) بودند. ذهنیتی گسترده وجود داشت که نامزدان بیشتر از این محدودیت ها مصرف می کنند، اما کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی تقریباً هیچ توانایی برای نظارت از رعایت این مقررات نداشتند. زمانی در خلال دوره مبارزات انتخاباتی، کمیسیون مستقل انتخابات در خطاب به جامعه مدنی و عامه مردم از آنها خواست تا هر مورد مصرف بیش از حد نامزدان را گزارش دهند.

مشارکت زنان

زنان نقش مهمتری را در جریان سیاسی در مقایسه با انتخابات های گذشته بازی کردند. در حالی که هیچ رقابت کننده زن برای سمت ریاست جمهوری وجود نداشت، زنان توسط سه نامزد ریاست جمهوری (از 11 تیکت اول اولیه) برای پست های معاونت ریاست جمهوری انتخاب گردیدند. نامزدان ریاست جمهوری نیز در مورد حقوق زنان صحبت کردند، و دو نامزد - در خلال سخنرانی ها به مناسبت روز جهانی زن - به طور مشخص در مورد نیاز به تفهیم قانون مبارزه علیه خشونت علیه زنان صحبت کردند. نامزدان شوراهای ولایتی نیز مسائلی را در ارتباط به مشارکت زنان در حیات مردم افغانستان مطرح کردند.

علی رغم سهم فعال ترشان در روند سیاسی، رنج بردن زنان از تبعیض، تهدیدات و آزار ادامه داد و این بر مشارکت آنان در انتخابات اثرگذار است. پس از سلب صلاحیت ها، فقط 12 درصد از 2595 نامزد شوراهای ولایتی زن بودند. در حالی که درصد کلی زنانی که در روند ثبت نام در سال 2014 شرکت کرده بودند 34.5 درصد بود، این رقم در ولایت های سنتی و کمتر امن بسیار کمتر بود. زنان از آنجائیکه کارت های ثبت نام رایدهی شان ملزم به داشتن عکس نیست، بیشتر از نگاه تقلب هویت آسیب پذیر هستند. بر علاوه، سهمیه نمایندگی زنان در شوراهای ولایتی از 25 درصد به 20 درصد در سال 2014 کاهش داده شد.

هم کمیسیون مستقل انتخابات و هم کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی در زمینه استخدام تعداد مورد نظر پرسونل زن در سرتاسر کشور دشواری هایی داشتند. خصوصاً کمیسیون مستقل انتخابات منابع مهمی را در راستای استخدام زنان به عنوان تلاش کنندگان و پرسونل انتخاباتی سرمایه گذاری کرد. اگرچه، این کمیسیون با چالش هایی در زمینه استخدام کارمندان زن واجد شرایط برای مراکز رایدهی مواجه شد. دلایل متعددی مسبب این چالش ها بودند، بشمول فقدان زنان تحصیل کرده، رقابت با احزاب سیاسی و گروه های جامعه مدنی بر سر عین گروه نامزدان زن واجد شرایط برای احراز پست ها، و تهدیدات امنیتی.

لوايح انتخاباتی نامزدان شوراهای ولایتی را مستلزم داشتن درجه تحصیلی حداقل معادل فراغت از لیسه می داند. طبق اظهارات کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان (AIHRC)، کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی برای تثبیت واجد شرایط بودن نامزدان حین تحقیق در خصوص شکایات در مورد اسناد تحصیلی شان از یک آزمون سنجش سواد استفاده کرده است. در حالی که نامشخص است که چه تعداد از زنان بر مبنای سابقه تحصیلی شان سلب صلاحیت گردیده اند، بسیاری از افراد این شرط را بخاطر به حاشیه راندن تعداد قابل ملاحظه ای از نامزدان زن بالقوه مورد انتقاد قرار می دهند چون زنان نسبت به مردان دسترسی کمتری به تحصیل داشته اند.

در خلال دوره مبارزات انتخاباتی، تهدیدات به خشونت و ارباب بر نامزدان زن و توانایی شان به مبارزات سیاسی اثر گذاشت. چندین نامزد زن وقایعی مبنی بر مداخله و تهدید را گزارش دادند. واقعات از ناسزاگویی و پاره کردن پوسترهای مبارزات انتخابی گرفته و به تهدیدات مبنی بر خشونت جسمی منتهی می گردید. وضعیت امنیتی سبب این گردید که چندین نامزد زن فعالیت های مبارزات انتخاباتی شان را محدود کنند.

در روز انتخابات، ناظرین داخلی و مشاهدین انستیتیوت دموکراتیک ملی متوجه مشارکت زیاد زنان رای دهنده در نقاط مختلف کشور گردیدند. در ختم روز رایدهی، کمیسیون مستقل انتخابات یک

کنفرانس مطبوعاتی دایر کرد و از میزان اشتراک تخمینی هفت ملیون رایدهنده در انتخابات گزارش داد، که از آن جمله 35 درصد رای دهندگان زن بودند.

مشارکت جوانان

مشاهدان انستیتیوت اشاره کردند که جوانان در دوره پیش از انتخابات و همچنین در روز انتخابات فعال بودند. با وجود این که کمیسیون مستقل انتخابات داده هایی را در مورد تعداد رأی دهندگان جوان یا جوانانی که به تازگی ثبت نام کرده اند منتشر نکرده است، اما گزارش داده است که حدود 70 درصد از نامزدان شوراهای ولایتی امسال بین سنین 25 تا 35 سال بوده اند. این امر نشان دهنده یک دستاورد خارق العاده در کشوری است که ارزش های فرهنگی اش به سن به عنوان یک پیش شرط برای رسیدن به قدرت سیاسی می نگردد. بسیاری از نامزدان جوان که برای انتخابات شوراهای ولایتی به رقابت پرداخته اند، خود را طرفدار هیچ گروه یا پالیسی سیاسی معرفی نکردند اما بر نیاز به جایگزین شدن نخبگان سیاسی فعلی با بازیگران جدید تر و جوان تر تاکید کردند.

جوانان در این دوره بیش از هر زمان دیگری در مناظره های انتخاباتی به ویژه از طریق رسانه های اجتماعی فعال بودند. چشم انداز کلی آن ها نسبت به انتخابات مثبت بود و تعداد زیادی از آنان در روز انتخابات برای رأی دهی حضور یافتند. خط مشی های برخی از نامزدان ریاست جمهوری از مسایلی مثل اشتغال و آموزش که اهمیت ویژه ای برای جوانان دارد، سخن می گفت. این نامزدان در رویدادهای شان در دوره مبارزات انتخاباتی به سهم گیری گسترده تر جوانان در پالیسی سازی و تصمیم گیری متعهد شدند. نامزدان ریاست جمهوری و شوراهای ولایتی تصدیق می کنند که جوانان بازیگران تعیین کننده ای در این انتخابات هستند.

جوانان به عنوان پیشگامان استفاده موثر از تکنالوجی های جدید برای مشارکت در روند انتخابات ظاهر شدند. جوانان فرصت های بیشتری برای شبکه سازی و سهم گیری سیاسی توسط رسانه های اجتماعی، انترنت و پیام کوتاه از طریق تلفن موبایل (SMS) داشتند. استفاده از شبکه های اجتماعی آنلاین نسبت به انتخابات پیشین به ویژه در میان جوانان شهری که به بحث های آنلاین در مورد خط مشی های انتخاباتی می پردازند و به دنبال یافتن صدایی در انتخابات افغانستان هستند، افزایش قابل ملاحظه ای داشت.

مشاهدان انستیتیوت در روز انتخابات در سراسر کشور ملاحظه کرده اند که مردم چگونه ساعت ها در محل های رأی دهی برای انداختن رأی شان در صف ایستاده بودند. مشاهدان همچنین به تعداد بالای جوانان به عنوان کارکن انتخابات، ناظران نامزدان و ناظران داخلی توجه کردند.

مشاهدان

نامزدان، مسئولان انتخاباتی و مسئولان امنیتی در پیشاپیش انتخابات 2014 به اهمیت ناظران بی طرف برای مشاهده، بازداشتن تقلب انتخاباتی و گزارش آن تاکید کردند.

در مقایسه با سال 2009 بیش از سه برابر تعداد گروه های ناظر داخلی برای دریافت اعتبار نامه به کمیسیون مستقل انتخابات درخواست داده بودند. کمیسیون مستقل انتخابات در سال 2009 به 21 گروه مشاهد و 9228 مشاهد داخلی اعتبار نامه اعطا کرد اما در سال 2014، 61 گروه ناظر داخلی را معتبر شناخت و 11357 اعتبارنامه اعطا کرد (که از این میان 3528 اعتبارنامه برای زنان صادر شد). این رقم نشان دهنده پوشش در 34 ولایت کشور است. قابل ذکر است که در ولایات فراه و پکتیکا هیچ اعتبارنامه ای صادر نشده است. گروه های عمده ناظر داخلی که در روند این انتخابات فعال بودند شامل بنیاد انتخابات آزاد و عادلانه افغانستان (فیفا)، بنیاد انتخابات شفاف افغانستان (تیفا)، سازمان ملی و اجتماعی جوانان افغانستان، سازمان مشارکت ملی افغانستان و سازمان خط نو می شد. این سازمان ها پیش از روز انتخابات برنامه های اعزام مشاهدان خود را با یکدیگر هماهنگ کردند تا امکان پوشش کل کشور وجود داشته باشد. این پنج گروه در سوم اپریل اعلامیه اصول مشترک نهادهای مشاهد انتخابات ملی در انتخابات 2014 را امضا کردند که در بردارنده مکانیزم هایی برای همکاری و هماهنگی بیشتر است. این اعلامیه به خصوص مستلزم

تبعیت از استندردهای بین المللی برای نظارت از انتخابات، هماهنگی و ارتباطات بیشتری با نهادهای انتخاباتی و سایر دست اندرکاران و اقدامات جمعی برای تغییرات موثر در قانون انتخابات است. امضای چنین اعلامیه ای در افغانستان بی سابقه است.

در پنجم اپریل، علی رغم حوادث امنیتی، مشاهدان طبق برنامه اعزام و به مشاهده پرداختند. این پنج گروه به طور جمعی، بیش از 10000 مشاهد را اعزام کردند و کل 34 ولایت را تحت پوشش قرار دادند. سازمان ملی و اجتماعی جوانان افغانستان، سازمان مشارکت ملی افغانستان و سازمان خط نو در روز انتخابات با یک مرکز تلفنی مشترک کار می کردند و برای انتشار بیانیه های مشترک باهم هماهنگی می کردند. این بیانیه ها همراه با مصاحبه های رسانه ای با نمایندگان بنیاد انتخابات آزاد و عادلانه افغانستان گزارش هایی را از حضور بالای رأی دهندگان در چندین ولایت و افزایش ساعات رأی دهی ارائه می کرد. این سازمان ها همچنین به تشریح حوادث مربوط به امنیت در برخی بخش های کشور و بسته شدن مراکز رأی دهی مشخصی، کمبود اوراق رأی دهی، حوادثی مثل ارباب، تخلف های انتخاباتی و ارائه گزارش هایی در مورد عدم اجازه یافتن مشاهدان برای نظارت بر آغاز رأی دهی در محل های خاصی پرداخت.

کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان 327 مشاهد را به 30 ولایت کشور اعزام کرد. علاوه بر این امر و اقدامات کلان تر در کل کشور، چندین سازمان ولایتی نیز مراکز رأی دهی را در روز انتخابات مشاهده کردند. کمیسیون مستقل انتخابات 17 گروه مشاهد بین المللی را معتبر شناخت و 417 اعتبارنامه صادر کرد (111 اعتبارنامه برای مشاهدان بین المللی زن صادر شد). این گروه ها شامل مشاهدان طولانی مدت و مشاهدان روز انتخابات و همچنین اعضای بخش دیپلماتیک حاضر در افغانستان می شد. علاوه بر انستیتیوت دموکراتیک ملی، شبکه آسیایی برای انتخابات آزاد، سازمان دموکراسی اینترنشنل، اتحادیه اروپا و سازمان امنیت و همکاری در اروپا ارزیابی انتخاباتی و هیئت های مشاهد را سازمان دهی کردند. همه این سازمان ها به دنبال حملات خشونت بار به کابل و ولایات پیش از روز انتخابات در برنامه اصلی اعزام مشاهد شان بازبینی کردند.

کمیسیون مستقل انتخابات به 80645 ناظر نامزدان ریاست جمهوری، 246740 ناظر نامزدان شورای ولایتی و 18330 ناظر احزاب سیاسی اعتبارنامه اعطا کرد. مشاهدان انستیتیوت و گروه های ناظر داخلی متوجه حضور ناظران نامزدان در بسیاری از مراکز رأی دهی در سراسر کشور در روز انتخابات شدند.

رسانه ها

طبق گفته کمیسیون مستقل انتخابات، نمایندگان 71 سازمان رسانه ای داخلی و 45 سازمان رسانه ای بین المللی برای پوشش انتخابات اعتبارنامه دریافت کردند. در کل، رسانه ها نقش سازنده ای در طول دوره مبارزات انتخاباتی و روز انتخابات ایفا کردند.

رسانه ای اجتماعی بر خلاف انتخابات گذشته به طور گسترده در طول دوره مبارزات انتخاباتی مورد استفاده قرار گرفت و بسیاری از نامزدان استفاده فعالی از رسانه های اجتماعی مثل فیس بوک و توئیتر می کردند. نامزدان از رسانه های اجتماعی برای شریک کردن پیام های شان و سازمان دهی رویدادهای مبارزات انتخاباتی شان کردند که به طور موثری به تغییر شکل ماهیت مبارزات سیاسی در افغانستان کمک کرد. با توجه به این که افغان ها در جستجوی زندگی شخصی برندگانی احتمالی اند و این موضوعی است که رسانه های سنتی به طور کلی از نشر آن اجتناب می کند، رأی دهندگان هم از رسانه های اجتماعی برای بحث با خود نامزدان استفاده کردند. به کارگیری بی سابقه از رسانه های اجتماعی حتی باعث طرح بحث در مورد چگونگی تنظیم این رسانه ها به خصوص در مواردی که بر نامزدان حمله می شد، گشت.

با این که مبارزات انتخاباتی تا حد زیادی از مقررات دوره سکوت که از نامزدان می خواهد پیکارهای خود را 48 ساعت پیش از آغاز رأی دهی به پایان برسانند پیروی کردند، اما گزارش هایی از مبارزات غیرقانونی در پیش از انتخابات و روز انتخابات پدیدار شد. کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی در چهارم اپریل گزارش داد که از سوی بعضی از نامزدان ریاست جمهوری پیام

های کوتاهی (اس ام اس) فرستاده شده است که رأی دهندگان را به حمایت از کمپاین شان تشویق می کرده است. در روز انتخابات هم تلویزیون خورشید و تلویزیون یک مصاحبه با نامزدان ریاست جمهوری را علی رغم این که پخش مصاحبه با نامزدان در این دوره صریحا ممنوع شده است، منتشر کردند.

فرستادن پیام کوتاه از ساعت 11 شب چهارم اپریل تا پنجم اپریل در کل کشور قطع شد. طبق گزارش های رسانه ها، مسئولان مخابراتی افغانستان این ممنوعیت را در پاسخ به شکایت کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی در مورد نامزدان ریاست جمهوری که از پیام کوتاه برای تبلیغات در دوره سکوت استفاده کرده بودند، وضع کردند. اما کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی متعاقبا قطع کردن ارسال پیام کوتاه را تکذیب کرد و از آنان خواست که شرایط را به حالت اول بازگردانند. برخی فکر می کردند که این ممنوعیت به این دلیل وضع شده است که طالبان را از ارباب رأی دهندگان یا اخلال در انتخابات باز دارد. مشاهدان انستیتیوت گزارش دادند که در روز انتخابات برای برقراری ارتباط به جای به کار گیری پیام کتبی از تماس تلفنی استفاده کردند.

پوشش رسانه ای در روز انتخابات بسیار مثبت بود و بیشتر نشرات آن ها این نکته را برجسته می کردند که حضور رأی دهندگان از آن چه پیش بینی می شد بالاتر بوده است و حمله جدی بر رأی دهندگان یا مکان های رأی دهی صورت نگرفته است. استفاده از رسانه های اجتماعی هم حتی بیشتر از دوره پیش از انتخابات بود. بحث ها در رسانه های اجتماعی به طور کلی مثبت بود و در بردارنده پست هایی از افغان هایی بود که به بیان شورشان در مورد این انتخابات تاریخی و شریک کردن عکس هایی از رأی دهندگان که با غرور انگشتان شان را که با رنگ پاک نشدنی نشانی شده بود، نشان می دادند می پرداختند. هرچند، بسیاری از افغان ها نگرانی شان را از مسایلی که بر رأی دادن شان تاثیر می گذاشت مثل تاخیر در بازگشایی مراکز رأی دهی، کمبود اوراق رأی دهی و تهدیدات امنیتی ابراز کردند. از رسانه های اجتماعی برای شریک کردن اطلاعات در مورد تخلفات انتخاباتی استفاده شد برای مثال در یک مورد، وزارت داخله با یک کاربر مکاتبه ای بی بی سی که گزارش داده بود اطلاعاتی در مورد تقلب رأی دهندگان دارد، به تبادل اطلاعات پرداخت.

همان طور که پیش تر اشاره شد، چالش های امنیتی، یکی از نگرانی های جدی برای خبرنگاران در چند هفته مانده به انتخابات بود که کشته شدن تعدادی از خبرنگاران در حوادث جداگانه نشانه آن بود. اما در روز انتخابات، اصحاب رسانه توانستند در سطح وسیع وظایف شان بدون آزار دیدن به انجام برسانند. موارد استثنا هم خبرنگار رادیو نسیم بود که پس از این که با کارکنان کمیسیون مستقل انتخابات در یک مرکز رأی دهی در ولایت دایکندی مواجه شد، مورد حمله قرار گرفت و از آن جا به بیرون هدایت شد و همچنین دو گزارش گر که طبق گزارش ها در ننگرهار توسط سربازان اردوی ملی افغان بازداشت شدند، بود.

کمیسیون رسانه های کمیسیون مستقل انتخابات با یک سازمان برای فراهم آوری نظارت انتخاباتی در انتخابات قرار داد بسته است. طبق نتایج نظارت این کمیسیون، بیشتر پوشش رسانه ای "متوازن" بوده است. اما این کمیسیون پیش از روز انتخابات به رسانه هایی که پوشش شان از نامزدان جانب دارانه بود، نامه هشدار ارسال کرد. این رسانه ها شامل رادیو و تلویزیون راه فردا به مالکیت محمد محقق، یکی از معاونان تکت عبدالله عبدالله؛ تلویزیون آینه به مالکیت جنرال دوستم، یکی از معاونان تکت اشرف غنی احمدزی و تلویزیون دعوت به مالکیت عبدالرب رسول سیاف، نامزد ریاست جمهوری می شد. این کمیسیون متوجه شد که رادیو تلویزیون افغانستان در سال 2014 پوششی عادلانه و متوازن دارد. رادیو تلویزیون افغانستان در سال 2009 متهم به جانب داری از حامد کرزی، رئیس جمهور برحال در رقابت های ریاست جمهوری اش بود.

چارچوب قانونی و اداره انتخابات

چارچوب قانونی

چارچوب قانونی حاکم بر انتخابات افغانستان شامل قانون اساسی کشور، قانون انتخابات مصوب سال 2013، قانون تشکیلات و صلاحیت های کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون مستقل شکایات

انتخاباتی مصوب سال 2013، قانون احزاب سیاسی مصوب سال 2009، قواعد و مقررات کمیسیون مستقل انتخابات و فرمان های ریاست جمهوری در مورد اصول رفتار نیروهای امنیتی و مسئولان حکومتی است.

ماده 61 قانون اساسی افغانستان به برگزاری انتخابات ریاست جمهوری در هر پنج سال یک بار تصریح می کند. دوره ریاست جمهوری در 22 می پنجمین سال پس از انتخابات ریاست جمهوری به پایان می رسد و همچنین انتخابات برای انتخاب یک رئیس جمهور جدید باید طی 30 تا 60 روز پیش از اتمام دوره ریاست جمهوری برگزار شود. اگر هیچ یک از نامزدان نتوانند 50 درصد آرای اخذ شده در دور اول را کسب کنند، دور دوم انتخابات باید ظرف مدت دو هفته پس از اعلان نهایی نتایج برگزار شود. قانون اساسی در مورد مکانیزم هایی در صورت عدم توانایی در پیشبرد انتخابات طبق این برنامه های زمانی، سکوت کرده است.

ماده 138 قانون انتخابات اعضای شوراهای ولایتی را در هر چهار سال تعیین کرده است. با توجه به این حکم، انتخابات شوراهای ولایتی باید در سال 2013 برگزار می شد. کمیسیون مستقل انتخابات در سال گذشته اعلام کرد که این انتخابات به علت چالش های تدارکاتی و مسایل مالی در سال 2014 هم زمان با انتخابات ریاست جمهوری برگزار خواهد شد.

افغانستان برای انتخاباتی های شورای ولایتی و پارلمانی از سیستم رأی واحد غیر قابل انتقال استفاده می کند که در آن یک رأی دهنده در یک حوزه رأی دهی چند عضو گزین، به یک نامزد رأی می دهد. با وجود این که این سیستم فرصتی را برای نامزدان مستقل که به دنبال رسیدن مقام منتخب هستند، فراهم می کند اما معایبی نیز دارد: این سیستم منجر به آستانه پایین برای انتخابات می شود (یک نامزد می تواند با کسب کمتر از یک درصد آرا یک کرسی را در یک حوزه ولایتی احراز کند) و همچنین احزاب سیاسی را برای مشارکت دلسرد می کند. این سیستم باعث به رقابت پرداختن تعداد زیادی از نامزدان می شود — برای مثال در کابل بیش از 400 نامزد بر سر 33 کرسی شورای ولایتی به رقابت پرداختند. نامزدان در متمایز کردن خودشان و خط مشی شان از دیگر نامزدان با مشکل مواجه می شوند و رأی دهندگان هم اغلب نمی توانند تفاوت معناداری میان نامزدان ببینند. در نتیجه، روابط قومی یا شخصی بر انتخابات رأی دهندگان تأثیر می گذارد.

برخلاف چارچوب انتخابات قبلی افغانستان، قانون انتخابات جدید و قانون تشکیل و صلاحیت های کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی که در جولای 2013 تنفیذ شد به جای این که در یک فرمان ریاست جمهوری صادر شود، توسط شورای ملی تدوین شد. این قوانین طی یک روند طولانی، پیچیده و در عین حال مشاوره ای که احزاب سیاسی و نهادهای جامعه مدنی نیز در آن درگیر بودند، به تدریج به دست آمدند.

قانون جدید حاکم بر تشکیل و عملکرد کمیسیون مستقل انتخابات و کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی به بعضی از نگرانی هایی که قبلاً توسط انستیتیوت و سایر گروه های مشاهد ابراز می شد، رسیدگی کرده است. با وجود این که در گذشته اعضای کمیسیون های مستقل انتخابات و شکایات انتخاباتی توسط رئیس جمهور منصوب می شدند اما مکانیزم جدید یک روند بیشتر مشاوره ای را تاسیس می کند. یک کمیته گزینش که مرکب از نمایندگان ولسی جرگه و مشرانو جرگه، ستره محکمه، کمیسیون مستقل حقوق بشر افغانستان و گروه های جامعه مدنی مرتبط با انتخابات وظیفه تدوین فهرستی از نامزدان را دارند.

اداره انتخابات

کمیسیون مستقل انتخابات متشکل از 9 عضو است که از میان 27 نامزد پیشنهادی کمیته گزینش توسط رئیس جمهور تعیین می شوند. با این که در گذشته رئیس کمیسیون مستقل انتخابات را رئیس جمهور تعیین می کرد، قانون جدید تصریح می کند که رهبری کمیسیون (رئیس، معاون و منشی) از میان اعضا انتخاب می شود. علاوه بر اعضای کمیسیون، کمیسیون مستقل انتخابات مرکب از یک دارالانشا و 34 دفتر ساحوی است.

کمیسیون مستقل انتخابات با کمک پروژه دوم ارتقای ظرفیت حقوقی و انتخاباتی برای فردا، برنامه توسعه ای ملل متحد، افزایش توانایی اش در آمادگی برای انتخابات را نشان داد. برنامه ریزی اجرایی زود هنگام این کمیسیون را قادر ساخت تا وظایفش را به موقع و به طور حرفه ای تکمیل کند. فعالیت های اصلی پیش از انتخابات این کمیسیون شامل تدارک و تحویل مواد انتخاباتی، فعالیت های آگاهی عامه و آموزش شهروندان، استخدام و آموزش کارکنان انتخاباتی، هماهنگی با دست اندرکاران انتخاباتی، ثبت نام رأی دهندگان، تاسیس مراکز رأی دهی و نظارت بر هزینه های مبارزات انتخاباتی نامزدان بود.

ثبت نام رأی دهندگان

دور جدیدی از ثبت نام رأی دهندگان از 26 می 2013 آغاز شد و تا 1 اپریل 2014 ادامه داشت و فرصتی را برای ثبت نام رأی دهندگان جدید فراهم کرد. این کار همچنین به رأی دهندگانی که کارت های شان را گم کرده بودند یا به ولایت دیگری نقل مکان کرده بودند اجازه به دست آوردن کارت های جایگزین را داد. کمیسیون با انجام این کار اعلام کرد که 3808556 کارت رأی دهی جدید صادر شده است که از این میان 1320030 کارت برای زنان صادر شد. علاوه بر این، 29469 کارت رأی دهی برای رأی دهندگان کوچی صادر شد که از این میان 8130 نفر، زن بودند. این امر تعداد کل کارت های رأی دهندگان صادره از دوره پس از طالبان به حدود 21 میلیون می رساند چرا که هیچ گونه ثبت کامل از رأی دهندگان وجود ندارد و هیچ مکانیزی برای از میان بردن کارت های المثنی یا کارت افراد متوفی وجود ندارد. علی رغم این که هیچ اطلاعات حاصل از سرشماری در دسترس نیست، اما کمیسیون مستقل انتخابات تخمین می زند که تقریباً 12 میلیون رأی دهنده واجد شرایط در افغانستان وجود دارد. رأی دهندگان زن در روند ثبت نام ملزم به الصاق عکس نیستند که این کار امکان ثبت نام نیابتی رأی دهندگان "خیالی/سایه" را ممکن می سازد. ارقام نشان دهنده تعداد بالاتر ثبت نام شدگان زن در برخی از مناطق محافظه کارتر در کشور (برای مثال 47 درصد در پکتیکا در مقایسه با 33 درصد در کابل) سوال هایی را در مورد احتمال تقلب و تخلف انتخاباتی به وجود می آورد. علاوه بر این، هیچ گونه حراستی در برابر ثبت نام چند باره یک رأی دهنده وجود ندارد و رأی دهندگانی که چندین کارت رأی دهی دارند، آن ها را در دوره های پیشین ثبت نام به دست آورده اند.

مراکز و محل های رأی دهی

هر محل رأی دهی برای پذیرش 600 رأی دهنده طراحی شده است و هر مرکز رأی دهی می تواند تا 12 محل به شمول محل های جداگانه برای مردان و زنان داشته باشد.

وزارت داخله و کمیسیون مستقل انتخابات از میان 7168 مرکز رأی دهی که در ابتدا برنامه ریزی شده بود، ارزیابی کردند که 748 (یا کمی بیش از 10 درصد) مرکز بیش از حد خطرناک است و نمی توان در فهرست حفظ شان کرد. کمیسیون مستقل انتخابات پس از ارزیابی امنیتی مکان های رأی دهی پیشنهادی که توسط وزارت داخله انجام شد، فهرست نهایی محل های رأی دهی را در 18 فبروری اعلام کرد که شامل 6775 مرکز رأی دهی با 21663 محل رأی دهی (12705 محل برای مردان و 8958 محل برای زنان) می شد. کمیسیون در 30 مارچ اعلان کرد که 352 مرکز در 18 ولایت کشور به علت نگرانی های امنیتی در روز انتخابات باز نخواهد شد که تعداد مراکز فعال را به 6423 با 20752 محل (12208 محل برای مردان و 8544 محل برای زنان) می رساند.² ولایاتی که بیش از همه تحت تاثیر این تصمیم قرار گرفتند شامل غزنی (60 مرکز)، هرات (31 مرکز)، ننگرهار (115 مرکز) و زابل (32 مرکز) می شد. تعدادی از نامزدان از تصمیم کمیسیون مستقل انتخابات برای بازکردن محل های رأی دهی در مناطق ناامن یا دور از دسترسی انتقاد کردند و ترس شان را از این که تقلب در این مناطق کشف نشود، اظهار کردند.

²برای نقشه محل های رأی دهی از این آدرس دیدن کنید: 2014.afghanistanelectoindata.org

در روز انتخابات، 205 مرکز از 6423 مرکز تخمین زده شده نهایی از ابتدا به دلایل امنیتی باز نشد. با وجود این که این مراکز در ولایات مختلف بود، بیشتر موارد بسته ماندن در ولایات هرات و ننگرهار رخ داد. در کل، حدود 13 درصد از مراکز رأی دهی که در ابتدا برای انتخابات 2014 برنامه ریزی شده بودند در روز 5 اپریل باز نشد.

اقدامات ضد تقلب

کمیسیون مستقل انتخابات بر اساس درس های گرفته شده از انتخابات های گذشته، اقدامات ضد تقلبش را به ویژه با تمرکز بر زنجیره حفظ مواد حساس انتخاباتی طرز العمل هایی برای شناسایی هر گونه دستکاری افزایش داد. این اقدامات شامل یک سیستم پیگیری جدید با بارکدهای منحصر به فرد برای هر محل رأی دهی که می تواند حرکت صندوق های رأی و فورم های نتایج را تعقیب کند و همچنین استفاده از رنگ پاک نشدنی با بالاترین تمرکز نایتريت نقره و بی خطر برای استفاده روی پوست انسان می شد. صندوق های رأی با مهرهای شماره دار قفل شد. پس از این که اوراق در مراکز رأی دهی در پایان روز رأی دهی حساب شد، اطلاعات نوشته شده روی فورم های شمارش با چسب های مقاوم در برابر دستکاری محکم شد و در خریطه های محفوظ از دستکاری محکم شد و به دفاتر ولایتی و دفتر مرکزی کمیسیون مستقل انتخابات منتقل شد. در پایان شمارش آراء، یک کاپی از فورم نتایج در بیرون از محل رأی دهی نصب می شود و یک کاپی به ناظران نامزدان و مشاهدان داده شد. ناظران داخلی و مشاهدان انستیتیوت گزارش دادند که با این که برخی از کارکنان رأی دهی عملکرد متفاوت از طرز العمل ها داشتند اما بسیاری از آنان طرز العمل ها را به طور مناسب تطبیق می کردند.

کمیسیون مستقل انتخابات اعلام کرد که اسکن هر فورم نتیجه را همراه با اطلاعات مقرر در مورد محل های قرنطینه شده یا رد صلاحیت شده در وبسایت خود منتشر خواهد کرد که امکان دنبال کردن روند جدول بندی نتایج را برای عامه مردم فراهم می کرد.

کمبود اوراق رأی

مشاهدان انستیتیوت متوجه شدند که از 327 محل رأی دهی در 26 ولایتی که آنان در روز انتخابات بازدید کردند 67 محل (حدود 20 درصد) با کمبود اوراق رأی دهی مواجه شدند. گروه های ناظر داخلی متوجه شدند که در 16 ولایت کشور و به طور برجسته تر در بامیان، غزنی، هرات، کابل و ننگرهار اوراق رأی دهی به تعداد کم وجود داشت.

عبدالله عبدالله، اشرف غنی احمدزی و زلمی رسول نامزدان ریاست جمهوری در روز انتخابات کفرانس های خبری دایر و این مساله را با کمیسیون مطرح ساختند. ملاحظه شد که کمبود ولایات شمال، نواحی مرتفع مرکزی و مناطق غربی وجود داشت.

کمیسیون مستقل انتخابات اشاره کرد که برنامه اجرایی اش شامل اقدامات اتفاتی برای پاسخ به چنین کمبودهایی بوده است. در چنین مواردی کمیسیون علاوه بر هر محلی که 600 ورق رأی دهی دارد، یک محل جدید در مکانی که با کمبود مواجه است، ایجاد می کند. در روز انتخابات برای هر درخواست اوراق اضافه که در صیح دریافت می شد، پاسخ این بود که اتمام 600 ورق رأی دهی تقریباً 600 دقیقه زمان را در بر می گیرد و امکان اتمام ورق رأی دهی در اولین ساعات روز ممکن نیست. کمیسیون به درخواست هایی که در بعد از ظهر می رسید با ایجاد محل های رأی دهی اضافه در آن مکان ها پاسخ می داد.

شکایات انتخاباتی

کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی برای اولین بار در سال 2014 به عنوان یک نهاد دایمی شروع به کار کرد. قبل از آن، این کمیسیون 120 روز پیش از انتخابات تاسیس و پس از اعلان نهایی نتایج منحل می شد. وضعیت موقت آن به این معنا بود که کمیسیون شکایات اغلب با کمبود زمان

برای آماده کردن عملیات ولایتی و آگاهی عامه اش رو به رو بود و نمی توانست دانش نهادی خود را حفظ کند.

با این که تصمیم دایمی کردن کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی با استقبال مواجه شد، این کمیسیون در سال 2014 مانند کمیسیون های قبلی از مشکلات زیادی رنج برد. در حالی که امور کمیسیون با عدم بودجه مناسب مختل می شد، در تاسیس دفاتر ولایتی کند بود و کارکنانش بدون دریافت معاش برای چهار ماه کار کردند. بعضی از نامزدان از روند رد صلاحیت که تا دوره رسمی مبارزات انتخاباتی ادامه داشت و موجب شک و تردید میان نامزدان و رأی دهندگان می شد، ناراضی بودند. این شک با عدم شفافیت در کمیسیون که نتوانست نام نامزدان رد صلاحیت شده به موقع اعلام کند، تشدید شد. سرانجام کمیسیون فهرست نامزدان رد صلاحیت شده را در 31 مارچ در وبسایت خود پست کرد.

کمیسیون شکایات انتخاباتی از آغاز کارش 4500 شکایت و اعتراض را که منجر به چندین جریمه، هشدار و رد صلاحیت نامزد شده است، فیصله کرده است. این کمیسیون رسیدگی به حدود 3000 شکایت را در دوره مبارزات انتخاباتی را گزارش کرد که از این میان 2212 مورد طبق راهبرد جدید کمیسیون مورد بررسی قرار گرفت که بیش از 600 مورد مربوط به واجد شرایط بودن نامزد (شرایط سنی و تحصیلی نامزد یا عدم استعفا از وظیفه دولتی) و حدود 200 مورد تخلفات جرمی بوده است. تصمیمات کمیسیون شامل رد حدود 2700 مورد به علت عدم وجود شواهد یا مبنای قانونی، رد صلاحیت 110 نامزد، ارجاع 15 مورد به سایر نهادها و 4 جریمه نقدی برای نامزدان ریاست جمهوری بوده است. 159 مورد تا روز انتخابات تحت بررسی بود. بیشتر شکایات دوره مبارزات انتخاباتی به علت تاخیر در تاسیس دفاتر ولایتی کمیسیون، به طور مستقیم توسط دفتر مرکزی اش فیصله شد.

انستیتیوت ملاحظه کرد که این کمیسیون در روز انتخابات 1269 شکایت دریافت کرد که 1107 مورد آن توسط تلفن ارائه شد و 162 مورد به طور کتبی درج گشت.

پیشنهادها

انستیتیوت دموکراتیک ملی برنامه دارد که یک گزارش جامع از ماموریت انتخاباتی اش در پایان روند انتخابات 2014 منتشر کند. آن گزارش در بردارنده پیشنهادهایی برای کمک به جامع، شفاف و معتبرتر کردن انتخابات در افغانستان خواهد بود. انستیتیوت در روشنی همکاری بین المللی برای دوره بلافاصله پس از انتخابات و پیش از برگزاری دور احتمالی دوم پیشنهاد های زیر را پیشکش می کند:

1. تضمین شفافیت در روند انتخابات
مشاهدان باید دسترسی نامحدود به برای مشاهده روندهای باقیمانده انتخابات از قبیل شمارش آرا و روند شکایات داشته باشند. این امر برای تضمین اطمینان دوام دار مردم به اداره انتخابات بسیار مهم است. کمیسیون مستقل شکایات انتخاباتی باید تضمین کند که شهروندان می توانند رسیدگی به شکایات را از زمان درج تا نشر آن در وبسایت کمیسیون پیگیری کنند. برای نشر شکایت باید دلایل واضح وجود داشته باشد.
2. آمادگی برای دور دوم احتمالی
در صورتی که احتمال برگزاری دور دوم انتخابات وجود داشته باشد، باید برنامه ریزی امنیتی بلافاصله انجام شود. باید به آن دسته از محل های رأی دهی که به علت ناامنی در رابطه با انتخابات پانجم اپریل بسته بودند، توجه خاصی شود. علاوه بر این، با در نظر داشتن مشکلاتی که در پنجم اپریل تجربه شد، کمیسیون مستقل انتخابات باید آمادگی های مناسب را برای حصول اطمینان از این که اوراق رأی کافی به محل های رأی دهی در سراسر کشور می رسد، روی دست بگیرد.

3. برنامه‌ریزی برای انتقال همان‌طور که انستیتوت در بیانیه پیش از انتخاباتش در دسامبر 2013 اشاره کرد، تدوین یک برنامه انتقال به تسهیل انتقال آرام قدرت به حکومت جدید کمک خواهد کرد. این کار به حکومت بعدی کمک خواهد کرد که مسئولیت همه جوانب دولت را به سرعت در دست بگیرد و در حوزه امنیت هم به ویژه مهم خواهد بود.

انستیتوت دموکراتیک ملی یک سازمان بی طرف و غیر دولتی است که از نهادهای دموکراتیک در سراسر دنیا از طریق مشارکت شهروندی، شفافیت و حساب دهی در دولت حمایت و آن‌ها را تقویت می‌کند. برای اطلاعات بیشتر در مورد انستیتوت لطفاً از وب سایت ما با این آدرس دیدن کنید: www.ndi.org

این مأموریت توسط کمک بلاعوضی که که توسط نهاد توسعه بین المللی ایالات متحده اعطا شد، عملی گردید.